

Ψηλά. Στην ελπίδα την πιο αληθινή.

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Υπάρχουν κι εκείνες οι στιγμές που οι δυσκολίες έρχονται τόσο απρόσμενα. Και με τόση σφοδρότητα που προς στιγμήν σαστίζεις... Παγώνεις... Και λες: «πώς να τα καταφέρω; Δε γίνεται». Η απόγνωση να παλεύει με τη λογική σ'έναν πόλεμο φριχτό...

Και μετά ξαναθυμάσαι όλες τις φορές που η απόγνωση σε είχε τυλίξει σαν παγωμένη αγκαλιά στο παρελθόν. Και νιώθεις εκείνο το ανατριχιαστικό σύριγμα του πόνου να σε διαπερνά. Και η αγωνία να σε χτυπάει αλύπητα σαν καταιγίδα....

Μα, μετά έρχεται στην καρδιά σου η γλυκιά ελπίδα. Θυμάσαι πως η αγάπη Του δε σ'άφησε να χαθείς. Σ'έπιασε απ'το χέρι κυριολεκτικά την τελευταία στιγμή. Εκεί που είπες «Χριστέ μου, είσαι αδυσώπητος*». Εκείνη τη φριχτή, απεγνωσμένη στιγμή που ήσουν έτοιμος ν'αφεθείς στην αναπότρεπτη καταστροφή σου... Εκείνη την τελευταία στιγμή ήρθε συγκλονιστικά η λύτρωση. Τότε αναπνέεις βαθιά σαν τον ναυαγό που τον έσωσαν την ύστατη στιγμή από βέβαιο πνιγμό... Εκεί, στο μεθόριο...

Φίλε, είναι λογικό να νιώθουμε πόνο. Και θλίψη. Και φόβο. Άνθρωποι είμαστε. Μα έχουμε την ελπίδα μας εκεί ψηλά. Στον γλυκό, γαλάζιο ουρανό. Κι έχουμε φίλους που αν τους το ζητήσουμε ειλικρινά και ταπεινά, θα'ρθουν στη στιγμή να μας βοηθήσουν.

Τ'ακούς; Τ'ακούς το ποδοβολητό του Άη-Γιώργη; Τα φτερουγίσματα του φύλακα-άγγελού σου; Βλέπεις τη στοργική αγκαλιά της μάνας μας Παναγιάς; Νιώθεις πως απ'το άπειρο τ'ουρανού τόσοι και τόσοι άγιοι μεσιτεύουν για σένα;

Νιώθουμε τόσο μόνοι την ώρα της θλίψης. Μα είναι τόσοι πολλοί αυτοί που περιμένουν να μας βοηθήσουν. Αρκεί να τους δώσουμε το χέρι. Ν'ανοίξουμε την καρδιά μας. Να κοιτάξουμε ψηλά. Ψηλά. Στην ελπίδα την πιο αληθινή.

Εύχομαι να νιώθεις την ελπίδα σου. Είμαστε όλοι μαζί: στον πόνο, στη χαρά και στην ελπίδα. Πάρε μια βαθιά ανάσα και ξεκίνα. Καλή

σου μέρα.

υγ: Φράση του Αγ.Σιλουανού του Αθωνίτη (βλ. τελευταίο μου σχόλιο εδώ)

υγ2: Εκεί που γράφω «ποδοβολητό», «ψηλά», «ελπίδα», «μαζί» έχει link.

Πηγή: aoratigonia.blogspot.gr